

En ægte Dragsdahl

Af Bent Jensen

Jørgen Dragsdahl har af redaktionen fået stillet 20 sider til rådighed i *Arbejderhistorie* til en nedrakning af værket *Ulve, får og vogtere. Den Kolde Krig i Danmark 1945-1991* (2014). Resultatet er helt som forventet. Retorisk hedder anmeldelsens overskrift “Koldkrigsforskning – løse påstande eller dokumenteret viden”. Svaret er naturligvis: Løse påstande.

De 20 sider indhold er en typisk Dragsdahl: Selvretfærdigt, nedladende, bedrevidende, belærende og – ikke mindst – fordrejende ... Den dumme Bent Jensen har intet forstået og snyder på vægten. Men nu kommer det indsigtfulde og neutrale sandhedsvidne Dragsdahl, som gendriver og forklarer det hele.

Det tjener ikke noget fornuftigt formål at gennemgå og tage stilling til hele sumpen af falske påstande, anonyme vidner og grove insinuationer. Her skal blot nævnes nogle få typiske eksempler på hans måde at omgå virkeligheden på – noget, der også karakteriserede hans journalistiske virksomhed i hans glansperiode under Den Kolde Krig.

Han anfører professor emeritus Nikolaj Petersen som kronvidne. “Næppe nogen anden er mere kvalificeret til kritisk eftersyn af Jensens arbejde.” Og Petersens dom over BJs kildehåndtering er ubønhørlig: “grov forvanskning”, “elementær fejllæsning”, “fejlagtige referencer”. Dragsdahl glemmer lige at fortælle, at Petersen allerede i 2007 overilet og uden at have sat sig ind i sagerne før i

blækhuset og (sammen med Ib Faurby) i et avisindlæg ikke mindre end otte gange usandfærdigt påstod, at jeg i en avisartikel havde “kriminaliseret” Dragsdahl. For fuldstændighedens skyld nævner jeg, at hverken Petersen eller Faurby havde kendskab til det kildemateriale, min 2007-artikel om Dragsdahls KGB-forbindelser byggede på. Alligevel mente de sig som andre fjernfortolkere i stand til at øve kildekritik på et ukendt kildemateriale. Det var meget dygtigt gjort! En misundelsesværdig evne.

Petersens eksempler i et par avisindlæg var til dels misforståede og drejede sig om små detaljer, der ikke rokkede ved helhedsbilledet i *Ulve, får og vogtere*. Det har Martin Kryhl Jensen og undertegnede for længst gjort opmærksom på. Men det nævner Dragsdahl naturligvis ikke, for det ville jo ødelægge hans sensationelle påstand.

En anden typisk Dragsdahl er påstanden om, at PET-kommissionen har hævdet, at jeg skulle have “omskrevet et centralt dokument, så det bedre passer til hans [BJs] påstande.” Tidligere har Dragsdahl brugt endnu stærkere udtryk, nemlig at jeg ligefrem har *forfalsket et dokument*. Nu bruger han et andet ord, men “omskrevet” betyder også forfalsket, så der er stadig tale om en meget alvorlig anklage mod en forsker. Jeg kan oplyse *Arbejderhistories* læsere om, at PET-kommissionen *ikke* har skrevet, som Dragsdahl påstår. Jeg er ikke dokumentforfalsker og lader Dragsdahl om at bruge forfalskede dokumenter. At skulle høre den slags fra en mand, der har et så betændt forhold til

sandheden som Dragsdahl, og som bevisligt har anvendt forfalskede dokumenter, er ikke uden en vis underholdningsværdi.

Dragsdahl fortier naturligvis også indholdet i mit svar til kommissionsformand Aamands ynkelige klage til formanden for CFKFs bestyrelse, dr. phil. Knud Larsen, hvori Aamand kunne forsikre, at kommissionens hele beretning var ufejlbarlig som Paven i Rom. Ligeledes undlader Dragsdahl fuldkommen at nævne indholdet i min kritik af det bind i PET-kommissionens beretning, som Morten Heiberg har udarbejdet: At Heiberg ud over en lang række banale fejl, misforståelser og gæsterier havde fravalgt en række dokumenter i PETs arkiv, der bestyrkede min påstand om, at både KGB og PET som institution karakteriserede Dragsdahl som KGB-indflydelsesagent.

I stedet skamrider Dragsdahl fortsat den for længst tabte position om, at det kun var en enkelt ondsindet kriminalassistentens personlige mening, at han – Dragsdahl – var KGB-agent. Den opfattelse kan ingen, der har sat sig ind i sagen og det fremlagte kildemateriale, længere opretholde – og den blev da også fuldkommen underkendt af Østre Landsret: Det var PET som institution, der mente det.

Dragsdahl har nu den frækhed at påstå, at han desværre ikke må omtale den “omfattende dokumentation for BJs kildehåndtering” fra den af ham anlagte injuriersag ved byretten i Svendborg og Østre Landsret – selv om BJ har overtrådt retsplejeloven og offentliggjort og “fremlagt uddrag, som tjener

hans påstande.” Dragsdahls advokat var angiveligt nødt til for Østre Landsret at fremlægge ikke mindre end fire ringbind med dokumentation, der ifølge Dragsdahl tilbageviste mine påstande. Læserne får også at vide, at dette af Dragsdahl og hans tidligere advokat fremlagte materiale indeholder “endog meget spektakulære eksempler på kritisabel kildehåndtering.”

Ak ja! Igen formår Dragsdahl ikke at holde sig til sandheden. Det materiale, hans advokat fremlagde, var fotokopier af offentliggjorte artikler, så det må han naturligvis gerne omtale. Jeg kan berolige læserne med, at jeg selvfølgelig ikke har overtrådt nogen retsplejelov – så var det jo nok blevet påtalt af andre end Dragsdahl. Det er kun i Dragsdahls løbske fantasiverden, det er sket. Han ved udmærket, hvordan sagen forholder sig, men kan alligevel ikke nære sig for at binde læserne en løgnehistorie på ærmet. Trods Dragsdahls mange ringbind med fotokopier af irrelevant materiale lod Østre Landsret sig ikke påvirke. På grundlag af det autentiske materiale, jeg og min advokat fremlagde, dømte Landsretten, at jeg havde haft faktisk grundlag for alt det, jeg skrev.

Det glemmer Dragsdahl selvfølgelig også helt at nævne.

For Gud ved hvilken gang skamrider han den døde krikke, der går under navnet Able Archer-myten: At Kreml-ledelsen var ved at gå i panik i november 1983 som følge af en NATO-stabsøvelse. Ingen sovjetiske kilder understøtter denne myte. (Claus Bryld har et par gange hævdet, at en tysk historiker, Georg Schild, har

vist, at det ikke er en myte, og at verden var på randen af undergang dengang, se Jyllands-Posten 9.3.14. Men det er usandt, Schild kører også rundt i vestlige forestillinger og bruger ikke sovjetisk kildemateriale, som han i øvrigt slet ikke kender.)

Til sidst. Dragsdahl-sagen og ikke mindst Dragsdahls indsats som desinformationsjournalist under Den Kolde Krig er beskrevet og dokumenteret i *Ulve, får og vogtere* over adskillige sider. Jeg forstår godt, at Dragsdahl heller ikke i sin nedrakning af værket kommer ind på dette for ham pinlige emne, men i stedet gør sig klog på alt muligt andet. F. eks. gør han et stort nummer ud af og bruger over en side på, at jeg “rehabiliterer” McCarthy. Man får nærmest indtryk af, at det er et hovedemne i værket. Af *Ulve, får og vogteres* godt 1.500 sider tekst nævnes på i alt fem linjer nye oplysninger om McCarthys udsagn om amerikanske statsborgere, der var sovjetiske agenter og spioner.

Fortsat fusk

Af Jørgen Dragsdahl

Så det er Bent Jensens svar på min dokumentation af hans systematiske fusk? Jeg må vel konkludere, at han ikke har nogen dokumenteret kritik af de eksempler på hans bedrifter, som jeg fremlægger.

Der er ikke meget, som jeg kan bidrage med til denne “debat” – bortset fra en opfordring til, at man genlæser det, som han angiveligt svarer på.

Bent Jensen vil tilsyneladen-

de gerne diskutere indholdet i de seneste 8 års retssag, men det var ikke, hvad jeg lagde op til, og den diskussion er irrelevant for min påpegning af, hvordan han mishandler kilder.

Han efterlyser, at jeg tager fat i hans påståede dokumentation "over adskillige sider" i *Ulve, får og vogtere* af min påståede "indsats som desinformationsjournalist". Jeg vil da meget gerne tilbyde næste udgave af *Arbejdshistorie* en gennemgang af siderne. Behandling af dette emne udelod jeg, fordi det måske ville virke for personligt og fordi der er rigeligt med eksempler på fusk, hvor jeg ikke har noget i klemme direkte. Jeg har på min hjemmeside mere end 20 "Dagens fusk" eksempler, som er hentet fra retssagens behandling af hans desinformationspåstande, og de er i betydeligt

omfang også en tilbagevisning af det, som Bent Jensen påstår i bogen. Link er <http://dragsdahl.dkA20131109.htm>. Men, som sagt, jeg skriver med stor lyst en ny artikel, nu da professoren direkte efterlyser en redaktion, og den vil bestemt ikke blive kedelig, idet han også på disse sider i bogen vildleder. Bent Jensen påstår i sit svar, at PET-kommissionen ikke har skrevet, som jeg ellers med citater og henvisninger "påstår". Han noterer, korrekt, at jeg retter en "meget alvorlig anklage" mod ham for at have omskrevet et dokument. Enhver kan undersøge, hvorvidt jeg har refereret kommissionen korrekt, idet jeg har lagt dens kritik af BJ ud på min hjemmeside. Det er <http://dragsdahl.dk/A20131110.htm> BJ henviser til, at han har svaret på "kommissionsformand Aamands ynkelige klage". Nu var det altså ikke

landsdommer Aamand alene, som kritiserede ham. Det var hele kommissionen. Men det mest interessante er, at BJ i dette "svar" ikke forholdt sig til dens konkrete påvisning af, hvordan han omskrev et PET-dokuments indhold. Hvis BJ vil sende mig sit "svar", så lægger jeg det med stor vellyst på min hjemmeside.

BJ afviser kritik af hans omtale af McCarthy med, at han har henvist til "nye oplysninger" angående den ekstreme senator. Men BJ henviser til en 2007 bog, som er blevet nedsablet af konservative kritikere, og bogen bygger på misrepræsentation af Venona-materialet, som har været tilgængeligt siden 1995. Det, som BJ skriver, er altså hverken nyt eller korrekt. En god gennemgang af sagens aspekter kan findes på Wikipedia (Venona Project).

Brøndby Strand. Foto: Kasper Vang Nielsen

sche Union, Komitee Menschen in Not, Editions Sebastian Brant, Freunde der sozialistischen Einheit Deutschlands, World Committee for the Relief of the Victims of German Fascism, to be continued.”

En udførlig udgave af CfP findes på: <http://www.muenzenbergforum.de>

Deadline er 15. Januar 2015, for abstract på max 400 ord samt et kort CV inkl. fem vigtigste værker.

Henvendelse til
– Dr. Bernhard H. Bayerlein (Institut für soziale Bewegungen (ISB), Ruhr-Universität Bochum) bernhard.bayerlein@rub.de
– Uwe Sonnenberg (Zentrum für Zeithistorische Forschung (ZZF), Potsdam) uwe.sonnenberg@web.de

Udstillinger

2,5 mio. danskeres boligkvarterer kommer nu på museum

Fra 3. oktober 2014 kan man opleve to forstadsudstillinger udviklet i et samarbejde mellem Arbejdermuseet og Kroppedal Museum.

Halvdelen af alle danskere bor i forstaden, men hvad er forstaden egentlig for et sted? Hvad er dens historie? Hvorfor er der mange, der elsker at have den? Og hvorfor er forstaden samtidig så populær?

Det er nogle af de spørgsmål, som udstillingerne *Forstaden – elsket og udskældt* og *Ishøj Stories* kommer omkring.

De to udstillinger handler om forstaden på godt og ondt. Om dem som planlagde, udtænkte og byggede forstaden og havde store visioner for den. Udstillingerne handler også om dem, der bor der, og om de udfordringer, som forstaden står midt i nu.

Udstillingerne findes her:

Arbejdermuseet:
Forstaden – elsket og udskældt
03.10.2014 – 06.04.2015

Kroppedal Museum:
Ishøj Stories 03.10.14 –
31.12.14

Ishøj Bycenter, Ishøj Vestergade 8, 2635 Ishøj
Åbent: Som Ishøj Bycenter